

var ham muligt, meddelte Rigsdagen og Offentligheden, hvorledes den finansielle Stilling var. Det tror jeg, det er af overordentlig stor Betydning, at en Finansminister gør, og det ogsaa, naar man skal til at stemme om et Finanslovsforslag for det næste Finansaar, hvad der jo i Øjeblikket er Tilfældet. Kun hvis man har nogen Mening om, hvordan Stillingen er, vil man i Virkeligheden med fuld Bevidsthed om at gøre det rigtige kunne stemme for Budgettet for næste Aar. Det er en gal Skik, vi er kommet ind paa, at Tillægsbevillingsforslaget ikke gøres langt tidligere færdigt. Den højtærede Finansminister ved lige saa godt som jeg, hvorledes Forholdene har ført dette med sig. Da Finanslovsforslaget ikke var saa omfattende, som det er blevet nu, ogsaa under den nuværende Finansminister — jeg bebrejder ham ikke noget i saa Henseende i Øjeblikket —, kunde man faa det tidlig færdigt, tidlig vedtaget, og da kendte man i Virkeligheden det indeværende Finansaars Stilling, naar man lovgav om det næste. Nu er vi kommet bort derfra. Den højtærede Finansminister vil vel faa sit Tillægsbevillingsforslag vedtaget en af de allersidste Dage, Rigsdagen er samlet; da det endnu ikke er kommet til anden Behandling i Folketinget, og jeg heller ikke har hørt noget om, at det skulde til anden Behandling, forekommer det mig ikke urimeligt at slutte saaledes. Men naar det er Tilfældet, bliver det jo endnu nødvendigere, at Finansministeren danner sig et Skøn over, hvordan vor finansielle Stilling er. Det er derom, jeg har søgt at faa ham til at udtale sig, men han nægter det og siger, at han vil ikke gøre det af den Forsigtighedsfølelse, han har ved Tanken om at udtrykke sig tilnærmelsesvis, unøjagtigt. Der er ingen, der forlanger de nøjagtige Tal af ham, vi forlanger kun hans Skøn, og jeg undrer mig over, at det høje Landsting, dette saa overvejende, regulerende og kontrollerende Ting, med saa let Hjerte gaar til at stemme for et Finanslovsforslag for næste Aar, naar man ikke af Finansministeren kan udlokke nogen som helst Antydning om, hvorledes den finansielle Stilling i Øjeblikket er, og hvorledes indeværende Finansaar, som afsluttes i Morgen, vil stille sig finansielt. Jeg synes ikke, at Tidspunktet dertil er for tidligt valgt.

Finansministeren (N. Neergaard): Jo, Tidspunktet er alt for tidligt valgt, thi Tidspunktet er der først, naar Tillægsbe-

villingsloven foreligger vedtaget. Først da har man de tilbørlige Holdepunkter for Finansministerens finansielle Betragtninger over det afsluttede Finansaar.

Brandes: Nu sagde den højtærede Finansminister, at Tidspunktet var det rette, naar Tillægsbevillingsloven forelaa til endelig Afgørelse. Men den ærede Finansminister sagde for et Øjeblik siden, at da kunde det ogsaa være forkert, det var aldeles ikke sikkert, man da havde de rigtige Tal; saaledes var det gaaet ham i Fjor, han troede, han havde de rigtige Tal fra Statsbogholderiet paa det Tidspunkt, men havde dem ikke. Derfor kan jeg ikke komme bort fra dette, at en Finansminister skylder Rigsdag og Offentlighed saamegen Besked, som det er ham muligt at tilvejebringe. Jeg kan egentlig ikke begribe, hvorfor den højtærede Finansminister er saa ivrig for at gaa imod mig paa dette Punkt. Ingen vil jo bebrejde ham, hvis hans Redegørelse ikke er fuldt nøjagtig, han kan tage et hvilket som helst Forbehold overfor den. Men dette at sige: Jeg vil af Angst for ikke at være fuldkommen nøjagtig aldeles ikke levere Rigsdag og Offentlighed nogen som helst Oplysning om vor finansielle Stilling — der jo i høj Grad paavirkes af det nuværende Finansaars Afslutning —, det forbavses jeg over, at han selv vil nøjes med. Jeg skulde dog antage, at der inde i hans Hjerne, hans meget kloge og omfattende Hjerne, var en lille Oplysning om, hvordan indeværende Finansaar stiller sig. Den vil han nu ikke ud med, det, som han har bag Øret, vil han ikke paa nogen Maade betros. Jeg undrer mig over, at den høje Rigsdag, som naturligvis er lykkelig ved den nuværende Finansminister — derom er der jo ingen Tvivl —, lader sig tilfredsstille dermed og ikke har kunnet faa Landstingets Finansudvalg til at fastholde sit Ønske om at faa virkelige Data til Oplysning om og Belysning af den finansielle Stilling.

Ordføreren (Dalsgaard): Det undrede mig at høre, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) kunde være forbavset over, at Landstinget vilde vedtage Finanslovsforslaget paa Grundlag af de Oplysninger, der har foreligget, og ikke vilde forlange yderligere Oplysninger, inden man gik til Vedtagelsen. Jeg troede nemlig, at det ærede Medlem var enig med mig i, at naar der ikke findes disse tidligere omtalte kriminelle Punkter paa Finanslovsforslaget,